

אלף שמאים לא יצליחו להזיז אותה

השמאי מטעם הביטוח לא ראה, המוסך התרשל בתיקון, אבל חברת הביטוח הראל המשיכה להתעקש • בסופו של דבר החברה פיצתה את המבוטחת בשיעור של 123% מערך הרכב שנפגע בתאונה

מאת בני ברק

התעקשותה של חברת הביטוח הראל לתקן רכב שניזוק בתאונה בהתאם להמי לצת השמאי שלה, עלתה לה ביוקר. לאי חר שהתברר כי השמאי קבע לרכב ירידית ערך נמוכה בהרבה מירידת הערך האמיתית שלו (לאחר התיקון), נאלצה הראל לפצות את המבוטחת בסכום גבוה ב-23% משווי הרכב.

המבוטחת המבוטחת, פיז'ו 206 חדשה, הייתה מעורבת בתאונה קשה חודש לאי חר שנרכשה. השמאי מטעמה של הראל קבע כי הנזק שנגרם לרכב מגיע ל-43% מערכו – שהיה 102 אלף שקל – כלומר, 43,819 שקל. בנוסף קבע השמאי כי בעקבות התאונה והתיקון נגרמה לרכב ירידת ערך של 18%, מה שהוסיף לפיצוי 18.36 אלף שקל.

אלא שבעלת הרכב לא הייתה שלמה עם קביעת השמאי לגבי ירידת ערך הרכב. היא פנתה לשמאי הפרטי עידן ויקי טור, שקבע כי ירידת הערך מגיעה ל-60% מערכו – כלומר, 61.2 אלף שקל. הוות הרעת של ויקטור כללה גם ליקויים רבים שנמצאו ברכב לאחר התיקון כמוסך המרכיז של פיז'ו בנאר שבע, בהם פגמים מסוג הקידימי ובמערכת ההיגוי, ליקויים משמעותיים בתיקון השילדה והגג, ותיקוני צבע באיכות גרועה. הוות הרעת נסמכה גם על ממצאי בדיקה של מבון קומפיוטסט בראשון לציון.

מומחה כרי שיפסוק במחלוקת בין השמאים, לשם כך מונה ישראל דרנוב ממשרד השמאים.

דרנוב מצא ליקויים רבים בתיקון הרכב שנעלמו מעיניו של השמאי מטעם הראל וקבע כי ירידת הערך אינה מסתכמת ב-18% בלבד. לדברי השמאי המומחה, השמאי מטעם חברת הביטוח טעה "בסדר גודל משמעותי בעת שערך את אומדן ירידת הערך הישירה עקב נזקי התאונה, משום ששיעור ירידת הערך המתקבלת על פי תחשיבי כפול מהאומדן שהוא ערך. כמו כן, השמאי לא התייחס לירידת הערך הנוספת הנובעת מהתיקון היחודי".

השמאי הפרטי קבע כי על חברת הביטוח היה להכריז על הרכב כאובדן מוחלט, שכן הנזק – כולל ירידת הערך – מגיע ל-88% מערכו. לדבריו, סיכוייה של בעלת הרכב למכור אותו קלושים.

המוסך הוסיף לנזקים

ואולם חברת הביטוח העדיפה את הוות הרעת של השמאי מטעמה על פני זו של השמאי מטעם התובעת, והתביעה התגלגלה לפתחו של בית משפט השלום בראשון לציון, לדיון בפני סגנית הנשיא גליה גנות. התובעת יוצגה ע"י עו"ד חיים קליד וחברת הביטוח ע"י עו"ד קול קיר. השופטת החליטה למנות שמאי

לפי השמאי המומחה, אם היו מרציאים את הרכב למכירה כיום, אומדן הפחת מנזקי התאונה הישירים היה מגיע ל-33% מערכו הממשי אלמלא ניזוק בתאונה – וזאת לפני ירידת הערך כתוצאה מהתיקון הלקוי. התיקון הלקוי, קבע דרנוב, "הותיר את הרכב פגום ול"קוי באופן שאינו מתאים אפילו לרכב ישן, קל וחומר לא לרכב חדש וחדיש". לפיכך הוא קבע ירידת ערך נוספת של 25% מערכו של הרכב – ובסך הכל 58%. "עובדת היותו של הרכב בשימוש הלקוה, למרות פגמיו וליקוייו, אינה מהווה הסכמה או אישור לתיקונו הירודים", קבע דרנוב, "אלא לכל היותר מתארת מצב שבו התובעת נשארת עם רכב לקוי ומצולק שבו היא נאלצת להשתמש, וזאת לאחר שתיקונו הושלם וזאת כאותה לפיצוי ביטוחי מצותה".

חברת הביטוח, שהבינה את הרמז, מיהרה לחתום על הסכם פשרה במסגרתו "לפנים משורת הדין" היא פיצתה את המבוטחת בסכום נוסף של 63 אלף שקל. לסיכום, אם כן, שילמה החברה עבור הניזוק 43,819 שקל, הוסיפה 18.36 אלף שקל בגין ירידת הערך של השמאי מטעמה, ולסיכום סכום נוסף של 63 אלף שקל לפי הסכם הפשרה. כך שבסופו של דבר עלתה לה ההתעקשות וההסתמכות על השמאי שלה 125,179 שקל – כאשר ערך הרכב בעת התאונה היה רק 102 אלף שקל.